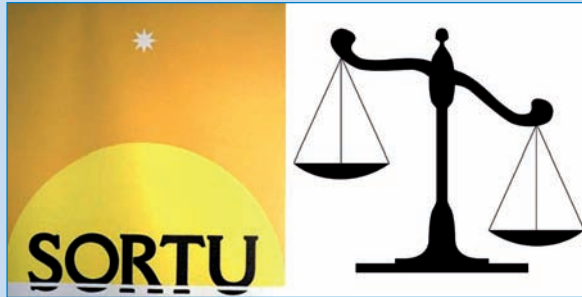

Sortu da esperantza

ESPERANTZA sortu da. Eta esperantza Sortu da. Esaldi biek dute zentzurik biziena azken hamar egunetan euskal gizartearen gertatzen ari dena ikusita. Bai bake prozesua azkenean euskal gizarte osora barreiatu delako; eta baita Sorturen biziraupenak eta arrakastak gatazkaren atea ixten due-

lako, normalizazio politikoarena parez pare zabalduz. Eta hauteskunde bezperan indar politiko zehatz bati arrakasta desio izatea oso politikoki zuzena ez bada ere, oraingoan merezi du Sortu-ri arrakasta hori opa izatea, alderdien lehiatik harago, Sortu une honetan bakearen simila ere badelako, alderdi berriak aurrera egiten duen neurrian, bakeak ere aurrera egingo duelako.

Euskaldunako ekitaldiaren ondoren, lur barneko mugimenduen metaketak lurrikara itxura hartu du eta euskal gizartearen %98ak –zelanbait adierazteagatik– ETArek ondorengo gizartea irudikatu du lehenbiziz azken 30 urteetan. Lizarragaraziko saioan izan zen halako sentimendurik, baina batez ere esparru abertzalera mugatu zen. Oraingoa orokorra da, eta epizentrotik urrutien dagoen PP bera ere astindu du lurrikarak, EAEn bederen. Nafarroan ez, abertzale zein eskuindarrean, horretan ere desberdinak izan behar erresuma zaharrea. Alde horretatik –eta maiatzeko hauteskunde ondorenera begira–, bada Nafarroaren berezitasun horri buruzko hausnarketak partekatu eta txukuna gauzatzeko ordua.

AUTOKRITIKA, EZ AUTOERASOA.

Iraganera begira direnek erasokor hartu dute Rufi Etxeberria eta Iñigo Iruinen taularatzea. Hemen gutxi

dira, baina boteretsuak, Espainiaren bihotza ukitzen delako. Gatazkaren ondorioei begiratu zaie ezker abertzalearen erraldoi urratsa baliogabetzeko, honek iragan osoa arbuia ez duelako. Politikoki ezin da ulertu, humanoki bai. Jadanik bideratzen hasi behar den arazoaren muintakoa, zalantza barik.

Bada bestelako ikuspegirik ere: “Hainbat urtetan hori esaten, horregatik baztertuak edota erasotuak eta orain haiek ondorio berera iritsi dira, noiz eta 20 urte, 10 urte edo 4 urte beranduago?”. Hori da baita ere, ezker abertzale zabaleko jende askok sentitu duena. Eta ulergarria da. Ulegarria izan litekeen moduan batzuen pazientziari esker, ezker abertzalea zatiketa gehiago barik iritsi dela 2011ko otsailera.

Iraganaren zama –edo nondik begiratzen den indarra–, hor dago, eta ezker abertzaleak patxadaz ekin beharko dio bere iraganaren irakurketa autokritikoari, iragana etorkizunerako zama edo akuilu bilakatzearena horren baitan ere badagoelako. Hori guztia, oinarriko printzipioa kontuan hartuta, autokritika ez dela autoerasoa; autokritika ezker abertzale berri eta zabalaren eraikuntzarako zutabeetakoa delako. Ibilbide hori egitea ezinbestekoa da ezkerretik, ikuspegi eraldatzailetik zerbait berria eraike gura duenarentzat, barreneko grinak eztabaida eta hausnarketara

atera gabe nekez bideratuko baita aldaketa askoren motore izan litekeen mugimendu sozio-politiko berri-rik.

Iragan asteartean, Sorturen aurkezpenaren ondoren, Garak Arnaldo Otegiaren bideo ezagun eta ikusgarria twitteatu zuen etorkizunari buruzko zalantzak uxatzeko-

edo, eta hara funtsa: “Ezker abertzalea ez zen erresistitzeko jaio, irabazteko jaio zen”. Sortuk badu lanik mezuaren sozializazioan.

ADISKIDETZEA ETA BORROKA.

Kontrajarriak badirudite ere, biak jorratu beharko ditu Sortuk aurrera begira. Berradiskidetzearen inguruko teoria guztia eginga dago, orain gaitzena falta da, praktikan jartzea: indarkeria eza, giza eskubideekiko begirunea, sufrimenduarekiko enpatia zabala, iraganaren irakurketa kritiko eta konpartitua, biktimiekiko erreparazioa, gizartearen borondatea... Dena lapikoan sartu eta ekin irakinaldi geldoari, otortua gehien gustukoa izan dadin.

Ahaztu barik, bizitzaren ohiko eltzea ere hor dela, arazoz borroka. Finantza munduaren eraso bortitzak aurrera jarraitzen duela, lehen lan erreforma ukituarekin, gero pentsioen erreformarekin eta geroxeago akaso osasun edo hezkuntza sistemaren pribatizazioekin. Hor dela Zubietako erraustegiaren itzala: orain arte arazoa lur azpian gordez estali bada, orain dioxina eta furanotan aieratuta gorde gura dena. Hor dela euskarazko hedabideen larrialdia, hor euskal kulturaren homologazio proiektu geroezina, hor... Eraldatzailea izango bada, hori guztia ere egosi beharko delako ezker soberanista berriaren edo zelako lapikotan.